

2^e zondag door het jaar (B) 14 januari 2024 Monique Derks
1 Samuel 3, 3b-10.19; Johannes 1, 35-42

Kom en zie

Het evangelie brengt ons naar de oever van de Jordaan. Jezus was daar door Johannes gedoopt. Deze doop was een mysterieus gebeuren: de hemel ging open, Gods Geest daalde af, er klonk een stem die Jezus aanwees als Gods uitverkorene. Ook vandaag hangt er een raadselachtige sfeer in het evangelieverhaal. Twee leerlingen horen Johannes de Doper zeggen over Jezus: 'Zie het Lam Gods.'

Deze bijzondere woorden missen hun uitwerking niet: de twee verlaten het gezelschap van Johannes en gaan Jezus achterna. Hun nieuwsgierigheid is geprikkeld. Ze willen weten wie dat dan wel is en ze stellen Jezus de vraag: 'Meester, waar houdt Gij U op?' Jezus wil hun dat wel laten zien: 'Ga mee om het te zien.' Nu was deze vraag van de leerlingen, denk ik, geen vraag naar het adres waar Jezus logeerde. Uit de woorden van Johannes, 'Zie het Lam Gods', hebben ze wel begrepen dat er iets bijzonders met Jezus aan de hand was. Zijn oorsprong, zijn handel en wandel, de kern van zijn leven: die moesten wel met God te maken hebben.

Waar verblijft U?

De vraag: 'Waar is God? Waar kunnen wij Hem vinden?' is een vraag die mensen zich steeds gesteld hebben, ook vandaag de dag nog. Dat is vaak een dringende vraag. Je zou aan de Bijbel als geheel deze vraag als ondertitel kunnen meegeven: waar is God? En als we zorgvuldig lezen, vinden we in de Bijbel ook antwoorden. Het zijn meestal fragmenten van antwoorden, wegwijzers om antwoorden te vinden en om steeds weer verder te gaan met zoeken. In de Sinaiwoestijn, na de bevrijding uit de slavernij van Egypte en de doortocht door de Rode Zee, klinkt het op een bepaald moment heel vierkant: 'Is God nu in ons midden of niet?' Die God van Israël is zo weinig tastbaar, zo weinig concreet. De Israëlieten mogen er niet eens een beeld van maken. Mozes sloeg het gouden kalf, een schitterend en kostbaar beeld van God, voor hun ogen aan stukken. Als ze in het land komen en zich daar vestigen, bouwen ze uiteindelijk een tempel. Daarmee kunnen ze Gods aanwezigheid als het ware vastleggen, omheinen, er zich van verzekeren. Maar de profeten zeggen dat de aanwezigheid van de tempel hen niet helpt als hun eigen levenswandel niet afgestemd is op Gods wil. Dan baat de aanwezigheid van de tempel, hoe mooi, hoe imposant en kostbaar ook, niet. In ons christelijk geloof wijzen we Jezus aan als de plaats waar God aanwezig is: in zijn woorden en werken, in zijn persoon. En dat niet alleen zolang Hij in Palestina

rondtrok, toen men Hem kon zien en horen en Hem kon aanraken, ook als Hij gekruisigd wordt, juist dan, is in Jezus God aanwezig. We geloven dat

we ook nu nog met God in contact komen als we in het evangelie Jezus beluisteren, als we bidden in zijn naam, als we samenkomen als kerk. Ook hier vandaag vieren we dat: onze verbondenheid met de levende God als leerlingen van Jezus. Toch stellen we ook nu nog regelmatig de vraag: 'Ene, bron van leven, waar kunnen wij U vinden?' Want God lijkt vaak zo ver weg, zo abstract, zo afwezig, juist als we die bron van leven hard nodig hebben.

Meegaan om het te zien

Tot de twee leerlingen zei Jezus: 'Ga mee om het te zien!' Jezus nodigt uit om met Hem mee te gaan, om zo doende, gaandeweg, te ontdekken wie Hij is, wat Hij zegt, waar Hij verblijft. Als we willen weten waar Jezus zich ophoudt, komen we op plaatsen die we zelf spontaan niet zouden kiezen, ja liever zouden vermijden. Als we Jezus' weg volgen, ontmoeten we mensen om wie we liever met een boog heen lopen, waar ellende en armoede is, waar God totaal afwezig lijkt. Als we ook daar bij Hem blijven, zullen we zien waar Hij is, wie Hij is en wat Hij doet. Er is geen andere manier om dat te ontdekken dan zelf op weg te gaan, de weg met Jezus te gaan. We kennen het vervolg van het verhaal: de weg die Jezus met zijn leerlingen is gegaan. Het was een weg van enthousiasme én van tegenstand, een weg van bevrijding en vreugde, maar ook van verdachtmaking en eenzaamheid. Een weg die leek dood te lopen... en toch op paasmorgen uitmondde in een nieuwe dag zonder einde. Jezus roept zijn leerlingen, hij roept ons. Ons verlangen naar God wordt gedragen door het verlangen van God naar ons. Speuren naar de plaatsen en de situaties waar wij Jezus zoeken en kunnen vinden, is de kern van een leven in geloof. Viering in de kerk, waar we zingen en bidden, kan een tijd en een plaats zijn waar wij Hem ontmoeten. En vervolgens kunnen we Hem ontmoeten in de zorg/hulp voor hen die kwetsbaar zijn en in de ontmoeting met elkaar, ook in de komende week. Moge het zo zijn.